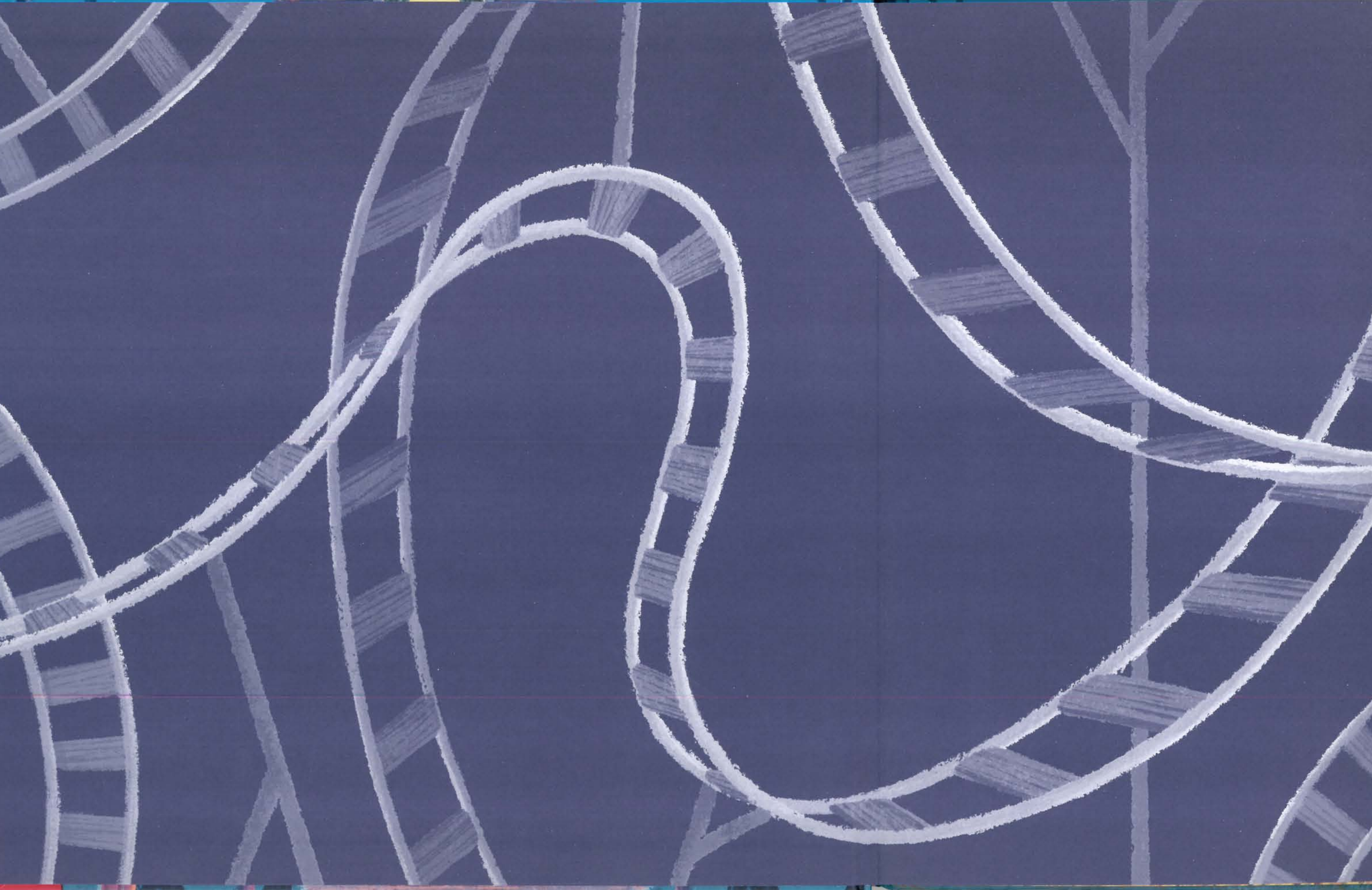

ΤΟΥ ΤΟΜ

ΟΙ ΜΑΓΙΚΕΣ

ΜΗΧΑΝΕΣ

LINDA SARAH
BEN MANTLE

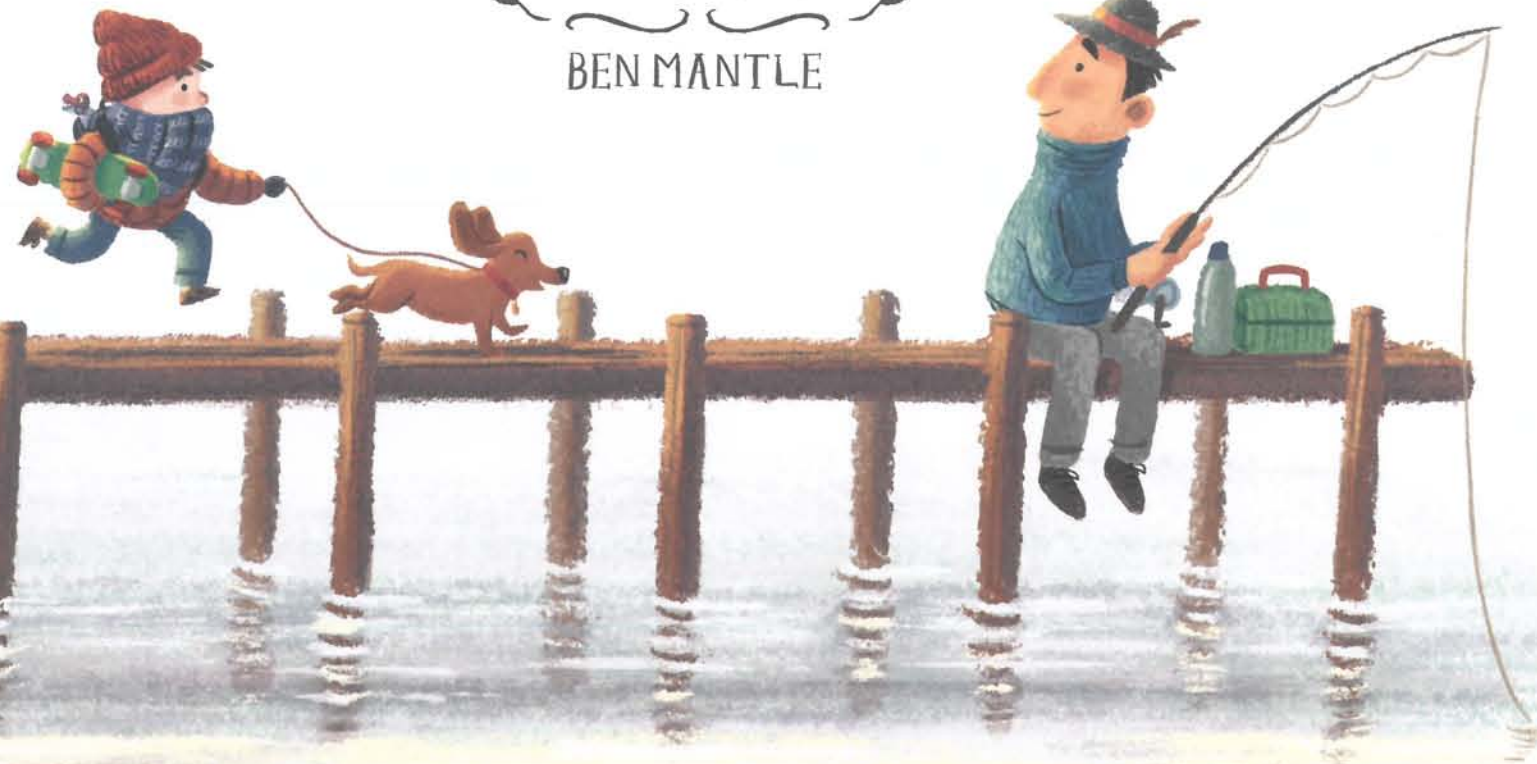

Στη Μαμά και στον Μπαμπά,
με αγάπη - LS

Για τη Mia Wreford-Bush - BM

ΤΟΥ ΤΟΜ
ΟΙ ΜΑΓΙΚΕΣ
ΜΗΧΑΝΕΣ
LINDA SARAH
BEN MANTLE

Μετάφραση: Αντώνης Παπαθεοδούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

του: Tom's Magnificent Machines • Πρώτη έκδοση
Λονδίνο, WC1X 8HB, εταιρία του ομίλου CBS • © 2018,
non Ben Mantle • © 2018, Copyright για την ελληνική
του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με
σή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου
Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε μετά ν.
αποποίησης, του Εξωφύλλου και γενικότερα όλης της
μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993
110 3225152, F 210 3235262
• Τυπώθηκε στην Κίνα.

Ο Τομ και ο Μπαμπάς του λάτρευαν να φτιάχνουν μαζί
πράγματα, και πιο συγκεκριμένα, πράγματα που κινούνται!

Η μανία τους ξεκίνησε απλά, με μικρά αγωνιστικά
και πατινο-άρματα που τραβούσες με ένα σκοινί.

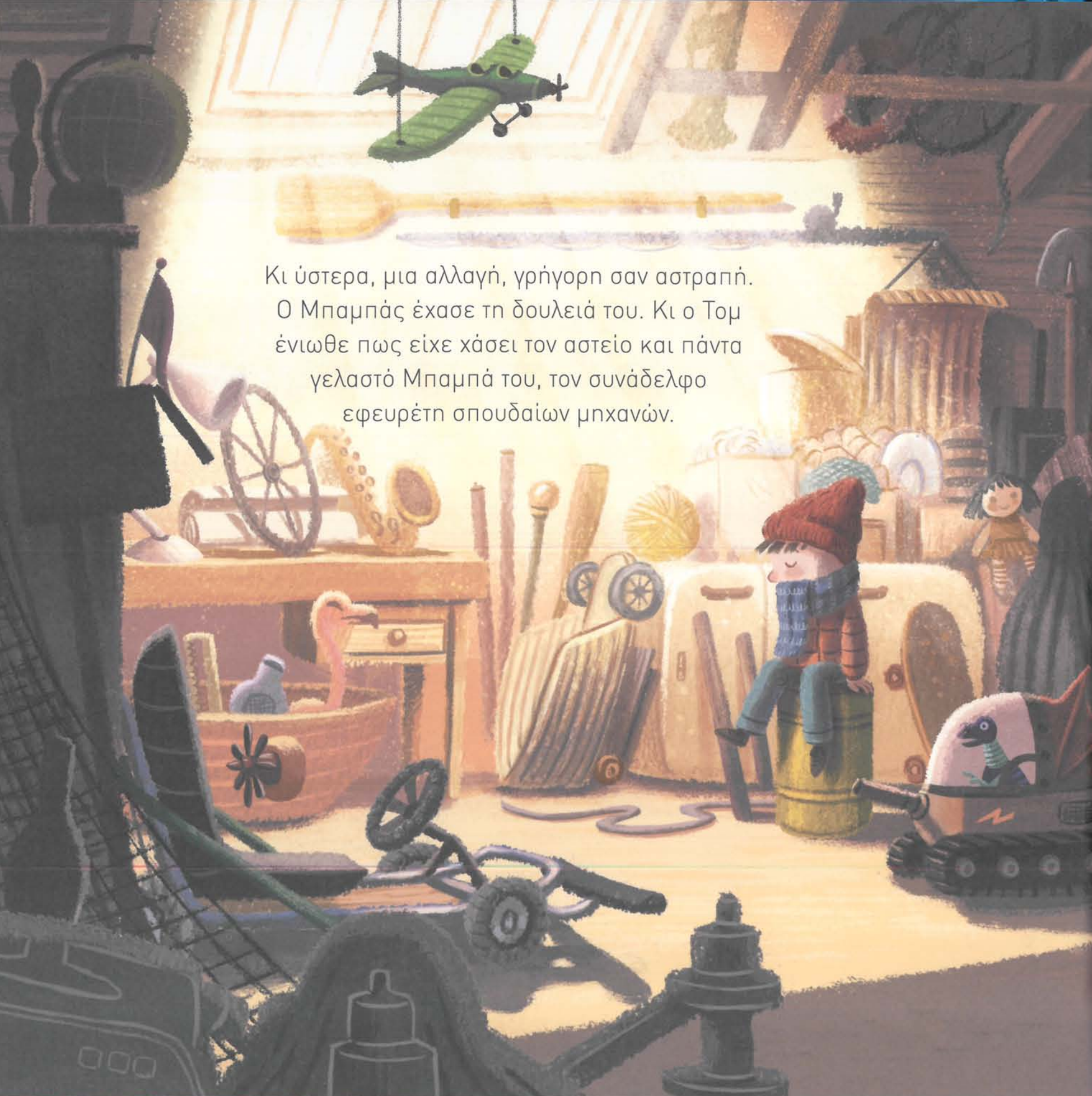
Αλλά σύντομα οι εφευρέσεις τους έγιναν πιο μεγάλες, πιο γρήγορες και πιο τρελές. Τώρα το σπίτι τους ήταν γεμάτο από δημιουργίες που ανεβοκατέβαιναν, στριφογύριζαν, πετούσαν.

Και γεμάτο από γέλια.

Γέλια και χαχανητά.

Η ζωή ήταν γλυκιά σαν την άνοιξη.

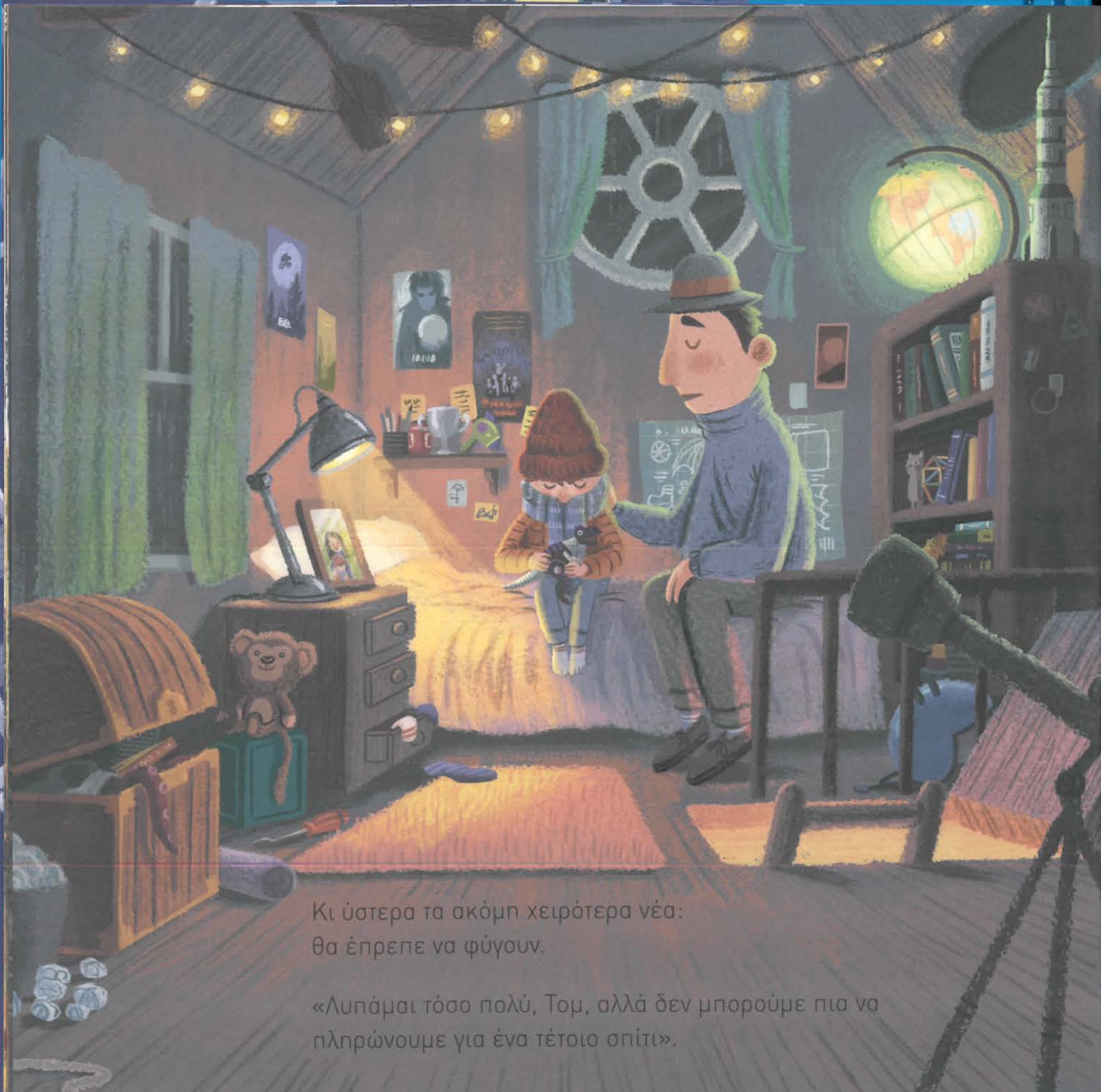
A detailed illustration of a child's workshop. The room is filled with various toys and tools. A green airplane hangs from the ceiling. A large wooden wheel is on a shelf. A pink flamingo is in a basket. A child wearing a red beanie and a blue and orange striped shirt is sitting on a yellow barrel. A toy car with a dinosaur is on the floor. The background is a warm, golden light.

Κι ύστερα, μια αλλαγή, γρήγορη σαν αστραπή.
Ο Μπαμπάς έχασε τη δουλειά του. Κι ο Τομ
ένιωθε πως είχε χάσει τον αστείο και πάντα
γελαστό Μπαμπά του, τον συνάδελφο
εφευρέτη σπουδαίων μηχανών.

Όσα είχαν φτιάξει ως τότε κατάντησαν σκουριασμένοι,
σκονισμένοι, ξεχασμένοι φίλοι απ' τα παλιά.

Η θλίψη απλώθηκε στο σπίτι σαν συννεφιά του χειμώνα.

Κι ύστερα τα ακόμη χειρότερα νέα:
θα έπρεπε να φύγουν.

«Λυπάμαι τόσο πολύ, Τομ, αλλά δεν μπορούμε πια να
πληρώνουμε για ένα τέτοιο σπίτι».

Ο Τομ δεν μπορούσε να φύγει, δεν γινόταν να φύγει.

«ΟΧΙ!» φώναξε.

Αλλά οι θυμωμένες λέξεις του πέταξαν πάνω
από το κεφάλι του Μπαμπά κι έφυγαν μακριά
σαν σαπουνόφουσκες που τις πήρε ο άνεμος.

Ο Τομ κάτι έπρεπε να κάνει.
Βγήκε έξω με το ενισχυμένο-καροτσο-τρίκυκλο,

κι άρχισε να σκέφτεται,
να σκέφτεται, να σκέφτεται...

Κι έπειτα, γρήγορα σαν φύλλο που πέφτει απ' το δέντρο, του κατέβηκε μια ιδέα.

Μια ιδέα ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ απ' το φθινόπωρο,
μια πανέξυπνη, μια γεμάτη ελπίδα ιδέα,
μια ΤΡΟΜΕΡΗ ιδέα!

Έτρεξε σπίτι για να τη μοιραστεί με τον Μπαμπά.

Αλλά ο Μπαμπάς απλά
μουρμούρισε ένα...

«Χμ... ναι, ωραία».

Κι έτσι ο Τομ ξαναπροσπάθησε.

Και ξαναπροσπάθησε.

«Κατάλαβες, Μπαμπά; Μπορούμε να ανοίξουμε το σπίτι μας στους επισκέπτες ώστε όλοι να μπορούν να θαυμάσουν τις απίστευτες εφευρέσεις μας. Θα το πούμε...

*Μουσείο Οχημάτων
Φτιαγμένων Από Πράγματα
Που Δεν Χρησιμοποιούνται
Για Να Φτιάχνει Κανείς
Οχήματα».*

«Ξέρεις κάτι;» είπε ο Μπαμπάς μετά από μερικά λεπτά που του Τομ του φάνηκαν ώρες. «Δεν είναι κακή ιδέα, Τομ!»

Και χαμογέλασε όπως δεν είχε χαμογελάσει εδώ και έντεκα ηλιοβασιλέματα. Εκείνο τον μήνα, το σπίτι βούιζε από δουλειά και ενθουσιασμό.

Ο Τομ και ο Μπαμπάς, μαζί,
δοκίμασαν και επιδιόρθωσαν,

και γυάλισαν ώσπου τα οχήματά
τους να αστράφουν.

έτριψαν και λάδωσαν και έβαψαν

Κανείς ποτέ δεν είχε
ξανακάνει κάτι τέτοιο...

Κανείς δεν το είχε καν ΦΑΝΤΑΣΤΕΙ!

Επισκέπτες κατέφθαναν από κοντά κι από μακριά.
Θαύμαζαν την Μπανανωθούμενη Ρουκέτα.

Έρεναν με το στόμα ανοιχτό με
το Καθοδηγούμενο Εφταπατίνι.

Ξετρελαίνονταν με το Φουσκωτό Αεροπιάνο.

Γούρλωναν τα μάτια
όταν αντίκριζαν το Δίδυμο
Μπανιεροκόπτερο,

το Τηλεκατευθυνόμενο
Υποβρύχιο.

το Μηχανικό
Κολιμπρί,

Το μουσείο γέμιζε από επιφωνήματα θαυμασμού
κι από γέλια φωτεινά σαν το φως του ήλιου.

Όλοι χασκογελούσαν με τα αδέξια
ζιγκ ζαγκ του Μουστακόπτερου
και ξεκαρδίζονταν με το Υψηλού Καζανακυβισμού
Υπεραγωνιστικό Τουαλέτας.

Οι επισκέπτες κατέφθαναν από κοντά κι από ακόμη
πιο μακριά. Όσοι σε μερικές εβδομάδες...

...ο Μπαμπάς ανακοίνωσε ότι μπορούσαν να μείνουν στο σπίτι.

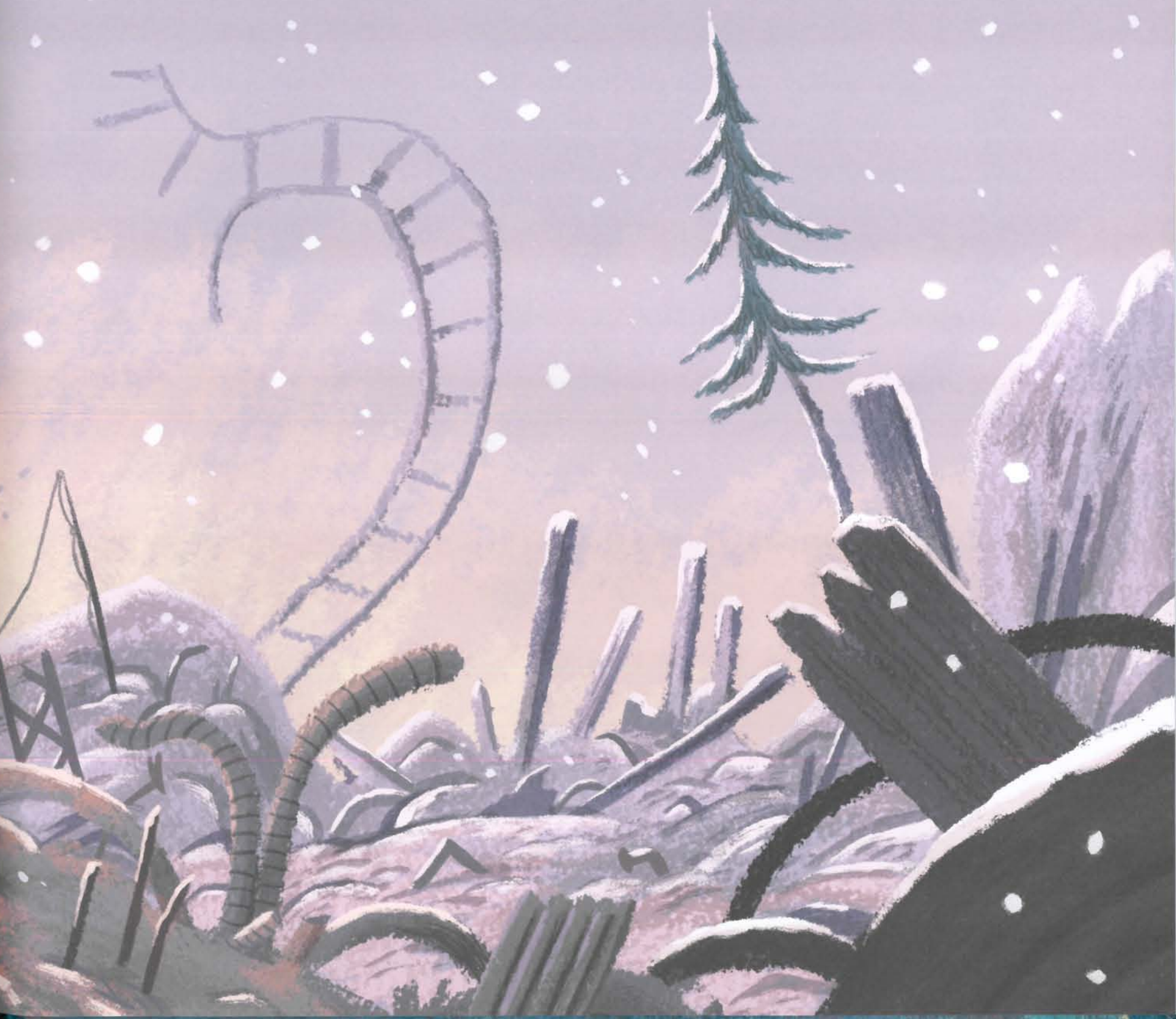
Στο σπίτι τους!

Όμως... μια κρύα νύχτα, ένας ανεμοστρόβιλος ήρθε μέσα από το σκοτάδι. Ρούφηξε όλα τους τα πράγματα και τα πέταξε μακριά.

Γιατί τα καλά πράγματα δεν μένουν ποτέ όπως είναι; σκεφτόταν ο Τομ.

«Μπορούμε να το ξαναχτίσουμε!» είπε ο Μπαμπάς δέχον χαρωπά,
αλλά η στενοχώρια του δεν ήξερε καλά να κρύβεται.

«Μα μπορεί να ξανασυμβεί», είπε ο Τομ.
«Ο καιρός είναι όσο απρόβλεπτος όσο τα όνειρα».
Ο Τομ δεν μπορούσε να το αντέξει.

Γιατί, γιατί, ΓΙΑΤΙ;!

Δοκίμασε να πάει μια βόλτα, να ξανασκεφτεί,
αλλά το μυαλό του ήταν τόσο άδειο όσο ο ουρανός.

Όταν, όμως, έφτασε σπίτι, είδε
τον Μπαμπά με ένα πλατύ
χαμόγελο. Είχε μια σπουδαία,
μια πραγματικά ΣΠΟΥΔΑΙΑ ιδέα.
«Θα ξαναφτιάξουμε το σπίτι-μουσείο μας.
Αλλά αυτή τη φορά θα είναι ένα μοναδικό...

ΚΙΝΗΤΟ μουσείο!»

«Μπαμπά», είπε με καμάρι ο Τομ και το χαμόγελό του ήταν πιο πλατύ
κι από το καλοκαίρι, «Μπαμπά, είσαι ιδιοφυΐα, πραγματική ΙΔΙΟΦΥΪΑ!»

Εκείνο τον μήνα, λάδωσαν, έβαψαν, γυάλισαν, επιδιόρθωσαν, έτριψαν και καθάρισαν.

Και σύντομα το Κινητό Μουσείο-σπίτι μπορούσε

να περπατά

να πλέει

να τρέχει

ακόμη και να...

ΠΕΤΑΕΙ!

Και κάθε βράδυ, όταν το μουσείο τους έκλεινε,
ο Τομ και ο Μπαμπάς ταξίδευαν μαζί στον
νυχτερινό ουρανό,

γελώντας και φωνάζοντας χαρούμενοι
και στήνοντας αγώνες δρόμου με τα πεφταστέρια.

Ο Τομ και ο Μπαμπάς του
λατρεύουν να φτιάχνουν μαζί πράγματα.
Όμως ο Μπαμπάς κάνει τη δουλειά του.
Και μια θλίψη απλώνεται στο σπίτι σαν συννεφιά
χειμωνιάτικη... μέχρι που ο Τομ σκαρφίζεται ένα
σχέδιο για όλες τις τρελές τους εφευρέσεις
και φτιάχνει κάτι καταπληκτικό!

ISBN 978-960-572-213-5

9 789605 722135 >

www.ikarosbooks.gr